

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך הכיתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יחיאל כהן, ניצה נבי, איתמר עילם. משתתפים קבועים: פרנצה גרובנר, רפאל הייט, אוסקר טאוכר, פיליפ טיארני, יצחק לבני, צבי שש. ראש-משרד, ירושלים: ראש משרד, חיפה: דוד רובינר. סופרי-חוקי: דניאל גיל, נבריאיל גנון, שמואל מירון. המו"ף: העולם הזה בע"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

השבועון המצויד לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אה"י") ת.ד. 136, טל. (זמני) 66785 מען למכרמים: "עלמפרם" משרד המערכת בירושלים רחוב דוד המלך (ניויליאן) מ.ש.ר.ד. הס"ע.ד. משרד המערכת בחיפה: רחוב החלוץ 45, חדר 11, טלפון 4661 (8-4 אהצ"צ)

אי"ה 22

מכתבים

מכתבו של חייל

בעיות רבות קראתי בעיתונכם בעיות ממינים שונים גם עמי בעייה. בעייה כאובה מאד, בעייה שמשום מה עוד לא הועלתה על דפי העיתונות. בעייה זו הנה בעיית יחס האזרח במדינה לחייל. הנני חייל בצה"ל, כרבים אחרים. משכורתי: אלפים ומאה פרופנות; זמני החופשי: 48 שעות במשך שבועיים, שלושה או אף יותר. איני מירון, אף ותיק אינני אך רבות עברתי במשך זמן שרותי ולצערי הרב נתקלתי בהרבה מקרים, קטנים או גדולים, שהוכיחו לי כי יחסו של האזרח בישראל לחייל הפך בהדרגה לאדישות, ציניות ולא אנוניס אם אומר גם: בטוב ובזול. רבות המסכנות העוברות באדישות על פני החייל המושט ירו בתחנותיו... עניין התורים: רבות נתקלתי בהתנגדות מצד אזרחים עת רציית לעלות על מכונית בלי תור שעה שנתתו לי מספר דקות לסיום חופשתי. שפת המתנגדים היתה פשוטה: "גו, או תור ואם הוא חייל?" קרו מקרים נהגו מכונית אמר: "אצלי, חייל ואזרח - אחד הסו". מקרה אחר, והוא המורד מאחרים, פגע בי עד עמקי נשמת: היינו במשפטים. אישם בארץ, נשם, רוח וסערה שהתחוללו בחוץ נרמו לפציעת אחד מהכרינו. היה צורך דחוף במים, אחד מאתנו נגש לבית הסמוך ובקש מעם המושב. התשובה היתה שלילית! כך גם כארבעה כמים אחרים. המתעוררת כאן השאלה: האם כבוא היום נבו יצאטר העם את הצבא? לא יצאטר החייל הלו? חס את עצמו: "בעד מי אני נלחם?"

זה היה כך (בערך)

בירוסטריה על יום העצמאות (העולם הזה 757) נתפרסמה שיחה אתי על ימי הכרות המדינה. וצינתי להעיר שחלה איידיבנה במסירת דברי כמרי בהן שנגעו למשה שרת. לא אמרתי שהוא היה בן דעה ושחשבו שכואי לחכות שבוע או שבני עיים עד הכרות המדינה.

פנתס רוזן, חבר הנכנסת מה קרה לחעולם הזה שהוא עכשיו הולך רק לאנשים מכובדים? האם אני לא טוב כשכילוף כמותו יום של הכרות המדינה שתינו מיץ תפר זים, המרחצתי בים, בקרית בקולנוע, והחמנתי בתורה, הלכתי אהם...!

זה מספיק תודה. קריאתי עתונכם היא מריטת עצבים שבועית שאיני יכול להימנע ממנה. ההרענה היחידה היא מידת האורוגניליות שלכם: זו הפעם השלישית שהצלחתם להכניס צורה בלתי שניתית למדוע כה שניתית כיום העצמאות. עתה אני כבר מחכה לשנה הבאה ושובר את ראשי לנלות צורה נוספת לפרסום אותו נושא.

יחיאל לוין, חיפה אל ישובר הקורא לוין את ראשו. ישאיר תפקיד זה למערכת, תמורת 200 פרנטה.

אצ"ל ושטיפת כלים בקשר לכתיבה על מחנה העבודה שלנו (העולם הזה 757) הריני להעיר הערה אחת: מעולם לא הייתי חבר אצ"ל אלא חבר לח"י, ואת זאת אך בשנה האחרונה לפני גירוש הבריטים וקום המדינה. מאיר סגל, עזרה ובצרון

ובכל זאת הסתלקו. אני מוחתה פנתעם בכבדויו כלום עוד איני יודעת לשטוף כלים!

חנה ליאור, גרעין עמית העולם הזה מקוה שחנה למדה מלאכה זו במחנה העבודה.

חפש את האצבע הוואיל והנני חובב כלשים נהיית מרשימתכם המסקנת על טביעת אצבעות (העולם הזה 756). מסקנת חוקרי המשטרה שעל כל אזרחי המדינה להפקיד את טביעות אצבעותיהם בירו המודר של יד מטה המשטרה היא הנוגית ומבודקת בהחלט. דניאל אלעל, עפולה

מגינים לשמעון

חרפה! חרפה! חרפה! איך אין עורכי העולם הזה, שעדיפתם עמדה ב"נבעתי, מתביישים להעביר שניאת דפוס איובת כזאת ולקרוא למפקדם, "שמשוון אבידן" (העולם הזה 758)!

שתיפול אכן ממנדל המים של נבה ישר על ראשכם!

הגיינטי, תל-אביב העולם הזה מוכיח את ראשו, מחכה לאבן.

דרושה חברה

מכתבו של הקורא בן-חיים (העולם הזה 752) בעניין חוסר הכרה הנו קולע במיוחד לרוח חיייהם של רבים מבני הנוער בארץ. אף אתר אינו רוצה להורות בכך שאין לו חברה, אך פנישות עם יודי פה ויודי שם אינן בשום ננים תחליף להכרה. כאחת אשר בליו מעין זה הנו מנת חלקה ומתור פנישה עם נפרות רבות נוכחתי שגם מצבן אינו טוב משלי. הנני מוצאת בהצעתו של בן-חיים מעין תתורו, כמובן אם יימצאו מספר צעירות וצעירים ליצור חברה עירונית אשר לא תתכנס רק על בילויים כבתיקה ופולנוע. א.ר., חיפה

...על העולם הזה לקחת את היומה בידיו. אלפים מחכים לזה.

ישראל הרמן, תל-אביב לדעתי אשם בכל ענייני המצב הניכחי שק נוער המאורגן בתנועות מפלגתיות יכול ליצור

בחו עיני אהבתו של יקה

יקה ובחורתו נכנסים לבית-קפה. היקה מזמין שתי מנות גלידה. תוך כדי כך פותחים השניים ב" רוב של אוהבים, ה" בחורה בולעת מנת רעל ונופלת מכסאה מתה.

היקה קם, בודק את דופקה וצועק לעבר המלצר: "א... דוני, מספיק גלידה אחת!"

הקורא צבי רובינפלד, תל-אביב, זוכה בפרס של 1.0 ל"י (בליל גלידה, ובליל רעל).

חברה מושלמת (פחות או יותר). אולם הכרות אלה מתפרקות ואז נוצרת הכבייה הקשה, מאחר שאין לאותם צעירים איפה להפגש. אני בטוח שאילו נוסרו כמה מועדונים טובים היתה נפתרת הכבייה.

שמואל כץ, רמת-גן עק מרטיים ואנשים

יתכן כי אם הפרס, "סיפור לאויוויה" היה ניתן בתור פרס קצר הייתי נהנית ממנו - אך לראות משך שעה ומחצה ביצה, עצים, תנינים, מתסחים וסירות אשר חוזרים כל שתי מערכות זה קשה מדי אפילו למתכוונו סבלני כמנוני. מה אפשר ללמוד מפרס כזה? אולי אהם הסבירו לי זאת בטובכם, כי לפי עניתי דעתי מהמקודכם הוא לכך קר מרטיים ולא את הקפל הוואה אותם.

צפורה צימרמן, תל-אביב את שניהם יחד. מותר לקהל להתייחס בש" לילה לטרס חינוכי, ואין ספק שבית הקול" נוע אשם בזאת טלב. דאג לפרסום אופי הס" רט מראש. מוטב לקהל לכתוב מכתבים למי ערכת, במקום לשבור כסאות.

בכירות על הפרס, "סוד מדינה" (העולם הזה 751) קראתי את תיאור השפה המיוחדת שבנראה שבבילי. שם כתוב שפנו אל ג'ורג'י שילד על מנת שתייצר את השפה ה"גו". הוואילו נא להסביר לי מניין לכם המספר הזה. שפות חיות יש בער לפי בין 4000 ו-5000 - שפות מלאכותיות קרוב ל-500.

גד פרגל, ירושלים מפי ג'ורג'יה שילד עצמה, שהתכוונה למס" פר הלשונות העיקריות. מספרן המדייק של לשונות העולם אינו ידוע. מומחה אחד מנה 3424 שפות מהן 222 הוודו בלבד. הכוונה היא כמובן לשונות יסוד ודיאלקטים שונים שהסתעפו מהן במרוצת השנים.

המין המדובר קראתי בהתלהבות את התאור של התנועות כי מרחב הלווחות לאמפיפיציה של הנשים (העולם הזה 758), ואני מציע במיחה המדובר בישראל לימד מהן לקח ויחתה במלחמה לאמפיפיציה של הנשים.

א.מ., גבר מדוכא, תל-אביב קום התנערה, עם חלכה...

ואז יצאו מנגר אורי אבנרי מנלה בערות מפליאה כהעולם הזה 757 לנבי עתונאי ברמתו. עליו לדעת שאת המונח "נגר הכסף" הוציא אל השוק חיים וייצמן ואילו מנת אלתרמן המשורר נתן לו את האינטרפרטציה של העיר והנערה העקובים מרס ומזוהמים בבזיון. פירושו אחר במקצת מתוך המתקבל במאמר.

אוסטף פסטושקי, תל-אביב וייצמן אמר: "אין מדינה ניתנת על מגש של כסף". נתן אלתרמן הוא שנתן למונח את הפירושו שנתפרסם, עליו כתב העורך. רותי, רותי!

מה דעת דוש לזה שעכשיו, אחר הפסקה קלה עם רותי לרנלי האסון שקרה לה, ימצא לה איזה בחור ממשפחה טובה, שנוכחותו תמריץ את רותי להחליט ותכניס אותם לחופה אחרי תקופת חיכוכות קצרה? ייתכן אמנם שבתורים רבים מאלה רות קצרה יתכן אמנם שבתורים רבים מאלה שנתן תקופת חיכת יקבלו מחלת לב וייאלצו לתפש בעצמם איריאל חוש, אבל תארר לעצמכם איזה אופקים חדשים יפתחו לפני הרפתקאותיהם המסור תפת של רותי ונניתי - מוטי.

מאיר שליט, תל-אביב תודתו הכנה של דוש לקורא שליט, אך לצערך לא יוכל לפנות על רותי דרך משלו (או משל הקורא). היא יצאה לדרך הרפתקות אחרת.

קולקטיביות פרצופית

בחידור העצמאות (העולם הזה 757) הופיעה תפונתו של מרדכי בנטוב, מי שהיה שר העבודה והבנוי בממשלה הנומית אך ברשימת השמות מר פיע שמו של עקב ריפטיין. בעניין זה העולם הזה הוא עקבי מאד. זו הפעם השלישית בשנה האחרונה מופיעה תמונתו של בנטוב עם הכתובת עקב ריפטיין.

ראובן זיו, ממשרד-העמק הקולקטיביות הרעיונית פיתתה, כנראה, את המערכת להנהיג גם קולקטיביות פרצופית.

ה ש ע ר

כאשר נודע לאנני רובינר על המסע לנגב תבעה בכל תוקף כי תצורף לחולית הכיסוי, יחד עם בעלה דוד. "עוד לא הייתי אף פעם באילת", היא נימקה והוסיפה: "אני גם רוצה להצטרף מפני שיהיו גמלים - ואני נורא אוהבת לצלם גמלים!". המערכת הסכימה ולאנני ניתנה אפשרות לצלם את הגמלים כאוות נפשה. משך תשעה ימים היא אכלה בקרבת גמלים, ישנה בקרבת גמלים, הלכה בקרבת גמלים וחקטעי דרך קשים אף הובילה גמל בחבל. עד אשר, בסוף המסע, גמלה חמטע לחלוטין מאהבתה לבעלי דבשתים. "תשעה ימים כאלה", היא הודתה, "מספיקים לי לכל רוצה לראות עוד גמל בחיי - אפילו לא בתור כבאב!"

כל הדיונים נפסקו ובמקומם בא סיפור ארוך, גדוש מאורעות ומתיחות. כאשר הפסיק שלום את סיפורו היתה בראש כל הנוכחים אותה מחשבה: זהו הסיפור החוק ביותר שהיה לנו אי-פעם - יינתן לו המקום הגדול ביותר שניתן לסיפור עד כה.

בימים האחרונים אין חברי המערכת, ובי' חוד דוש, יכולים לצאת לרחוב מבלי שית' נפלו עליהם בשאלה - מה קרה לרותי? מתי תחזור לעמודי העולם הזה? לחובבי רותי אלה יודעה נוספת:

שלום כהן

אנני רובינר

דוד רובינר

השבוע נתקבלה עוד שיחה טלפונית מרחוק. הפעם באה מהר קטיור, שהו מצפה הנוככים ה" נודע באוקראינה. המדי" בר לא היה אלא המדי" פיסור בלוף בלוטוף בלופונקו מציא הפלא" טות האוקראיניות המ" צופפות. "צעדתם צעד מחפיר בשרות האימ" פריליום המערבי מהר" חר המלחמה. ידיעתו של הפרופסור-כימיקל גיהן מקבלף האמ" ריקף אינה אלא סיי" לוף עובדות היסטוריות - גנבה מדעית חסרת" בושה. אני הוא הראשון שקלטתי את הודעתו מאז של טוברישקה רותי, מאז הגיעה לכוכב חדש בלתי ידוע עד כה למדע הא" נושי. ייתכן שאמנם נמ" סרה לכם הודעתי במאירי חר - אך זהו אופייני לשיטות הברבריות המ" ערביות. הם עיכבו, על ידי אינטרסבניצה בלתי מוצדקת, את הודעתי וה" עתיקו כל תוכנה. עכ" שיו מתפארים הם כי היו הראשונים שקלטו את התשדורת".

מבטתנו לפרופסור ה" מכובד כי לא היתה לנו שום כוונה לפגוע בכבודו או בכבוד המדע הסובייטי. טי. כידוע לכל אדם שר- מר העולם הזה על גייט" רליות מוחלטת בריב בין מערב ומזרח. דפינו יה" יו פתוחים לרווחה בפני תשדורותיו שלו לא פ" חות מאשר בפני תשדור" רות מקבלף האמריקאי. אנו גם הודינו לו כי ה" ידיעות הממשיות שמסר לנו על מקום המצאה של רותי והשלמנו עמו את אותם הסידורים שגם הוא יעביר לנו כל שבוע את התשדורות שמתקבלנה מרותי על הרפתקותיה.

עתה שמחה המערכת להודיע כי החל מה" שבוע הבא יכנסו סידורים אלה לתקפם, ומדי שבוע יפרסם העולם הזה את הרפתקותיה של רותי בעולם ההוא.

אי"ה 22